

Heber. E. 546

Bertšenko

יפתח-ם מאבטער

איהר לעצטער טאג

אין טרויערשפיגל אין איין אקט מיט טוויק

פערפאסט פאן

מענדיל בערטשענקא, 1881

אויס זשמערינקא.



אדעססא

בדפוס זבא דוכנא.

תרנ"ד

ДОЧЬ ИФТОХА

сочиненіе

М. БЕРЧЕНКО.

ОДЕССА.

Типо-Литографія А. М. ДЫХНО, Почтовая ул. д. 32.

1894.

ГЕОГРАФИЧЕСКАЯ

КАРТА

ОДЕССЫ И ОКОЛОЕЕ

ИЗДАНИЕ

Дозволено цензурою. Одесса, 16-го Февраля 1894 года.

ИЗДАТЕЛЬ

ИЗДАТЕЛЬ

ИЗДАТЕЛЬ

ИЗДАТЕЛЬ

ДОРОЖНАЯ

КАРТА

ОДЕССЫ

ОДЕССА

Издательство А. М. Дришера, Одесса, ул. М. 22

1894

מזרח ואי מזרח, האם בארץ (מזרח) היא ממשית מן המזרח, האם היא
המזרחית בארץ, האם היא מזרחית, האם היא מזרחית, האם היא
המזרחית בארץ, האם היא מזרחית, האם היא מזרחית, האם היא

המזרחית בארץ, האם היא מזרחית, האם היא
המזרחית בארץ, האם היא מזרחית, האם היא
המזרחית בארץ, האם היא מזרחית, האם היא
המזרחית בארץ, האם היא מזרחית, האם היא
המזרחית בארץ, האם היא מזרחית, האם היא

Посвящено.

דאם בראשיווקעלע דאם קלוינע

נאר ריינע געפיהלע דיא ריינע

האָבען רענעם ערוועקט אין מיר...

המזרחית בארץ, האם היא מזרחית, האם היא
המזרחית בארץ, האם היא מזרחית, האם היא
המזרחית בארץ, האם היא מזרחית, האם היא
המזרחית בארץ, האם היא מזרחית, האם היא
המזרחית בארץ, האם היא מזרחית, האם היא



נאמען פון דיא פערזאנען.

- יפתח:** א יודישער שופט מיליטעריש געקליידעט.
- יפתח'ס טאכטער:** א פריילעך פון 17 יאָר, הא זי אַהן אַן אַהן.
- אבינרב:** איהר חתן אויך פון יודעשען מיליטער.
- האהר:** מיידליך וועלכע געקלאָנען זיא. זיא הא זיא זיא
עם קומט פאָהר אין מצפה.

ביי נאָמט . עס שטעלט פאָהר יפתח'ס שטוב אויף א הויכען גרונעם באַרג , אַרום אונ אַרום
איז שיינער גרינגער וואַלד , יפתח'ס טאָכטער שטעהט אין מיטען איהר קלויגעס צימער ,
בעטרווערט , פּערטויינט אונ זינגט :

חטאליעס יאָגען	שתייג שוין שטייל
אויפֿען ים אָהן אַ עק	מיין פֿערביטערט האַרץ
זיי שטיינקען שלאָגען	דיין הייס געפיהל
דעם זאמדיגען פֿרעג . . .	פֿערשאַפט מיר שפּערץ
זאָ קלאַפט מיר מיין האַרץ	צו הייס אונ האָך
וויאָ היי חטאליעס גאָך מעהר	איז דיין ליגער
גרנים איז מיין שפּערץ	איה האָב מיין ביח
ווער וועט מיר העלפֿען ווער?! . . .	איה בין שוין מער! . . .
די האַפֿפֿונג שטעהט פֿערטראַכט	מיין האַרץ וויאָ האַמער
זי ענפֿערט מיר גאָר! . . .	קלאַפט מיר שווער
די פינסטערע נאָכט	זיין ליגער מיט יאָמער
איז צו איהר אַ פֿאָהר . . .	בעשטענדיג איה הער! . . .
מיין האַרץ ווערט פֿערנאָסען	עס רייסט זיך שרעקליך
מיט בלימיגע טרערען	פון מיין ברוסט אַרויס
דאָס פּיער ווערט ניט געלאָשען	עס איז צו קלאַפט אויף ברעקליך
עס וויל זיט אויף ערען! . . .	מיינע ליידען זענען גרויס! . . .

(זיא וויינט ביטער)

אַה! אומגליקליכע שעה , טרויערדיגער מאַמענט
שרעקליכע מינוט . . . דיא האָסט מיר פֿערברענט! . . .
אַה! עס האָט זיך אויס גענאָסען אויף מיר גאָט'ס צאָרען
בעססער . . . בעססער . . . וואַלט איה אין דער מינוט געווען פֿערלאָרען . . .
בעססער וואַלט איה אויף דער שעה געוואָרען קראַנק
איינער איה בין אַ גענען מיין פֿאָטער אַרויס געלאָסען מיט געוואַנג! . . . (פּויע)
אונ ווער וואַלט זיך אויף אַזאָ אומגליק געקענט רעכטען
אַז "איה" מיט מינע אייגענע הענד זאָל מיר דעם מוידט פֿלעכטען?! . . .
אַ שטאַרקער גאָסט! ווי אַ געפֿרייעס קינד
וועלכע לעבט איהר פֿאָטער מיט געלע אונ גוינד .

החב האב איה אוינגעוולד ערווארמעט דיא שעה דיא מינוט
ווען מיין פאטער מיט זיין מיליטער זאלען גיבען דעם ערשטען שריט
אין אוינער מצפה צוריק געהענדיג פון שלאכט
ווי מיין פאטער דער העלד האט זעלבע זעגען געמאכט
דיינקענדיג בין איה מיט מיינע געדאנקען צו איהם געפלויען
די גאנצע מלחמה האט זיך פאר געשטעלט פאר מיינע אויגען...
איה האב געזעהען ווי מיין פאטער שטעהט אויפן שלאכט פערד
אונ קלאפט דעם שונא מיט זיין שווערד א שווערד פון א העלד...
וויא די "עמונגער" צו לויפען זיך אין אללע זייטען...
אונ מיין פאטערס מיליטער, פערטרייבט וויא פון זייטען...
וויא דעם "עמונגער" זענען אהן כ"ח געבליעגען...
אונ זייט, זייט, האט זיין מיין פאטער פערטרייבען...
ווי מיין פאטער געהט צוריק מיט גרויס געזונט...
דעם פינד האט ער צו שמעטערט צו בראכען...
דיינקענדיג אוי האט יעדער מאמענט גאר...
בייא מיר אויס געזעהען ווי א עוויקטייט, פיפציג יאהר
מיין הארץ האט געקלאפט, דעם האט זיך גערויסען ארויס
זעהען מיין ליעבען פאטער גיך איז מיין ווילען געווען גרויס!...
מיט דעם "ערשטען" זענען קראניץ איהם אללין געצירען
מיט מיינע ליעדער אונ פיקליך איהם אהיים פיהרען...
אונ מיט אמאָהל!... אה! קלאנט זשע היממעל...
ערד... שטערען... מאכט איער געטיממעל?
מיין האפפונג איז געווען פון קורצען דויער
פון מיין פרייד איז געווארען א ים מיט טרויער!...
ווען פון מיינע אויגען האבען זיך פרייענעם טרערען גענאסען וויא קוואלען
ווען איה אין די ארעם פון מיין פאטער האב געוואלט פאלען:
האט ער פליצלינג ציריסען זיינע אללע קליידער
אומגליקליכע!... האט ער געשריגען איה האב געגיבען א גדר!...
אה! גרויסער נאָטט גיב מיר כ"ח דאָס אויס צו האלפען
אז מיין ברוסט זאלל מיר ניט ווערען צו שפאלטען!...
(מיט פערצווייפונג) א גדר האט ער געגיבען פון א גרובן דער ריח!...
אונ איה בין דער "גרובן" אויף מיין פאטערס מוּבָס!...

(שטילער) א וואָרט האָט ער געניצט, אז אויב ער וועט איין נעמען דיא מלחמה.

אז נאָמט וועט איהם געבען דעם פיינד, פון איהם נעמען נאָמט... ווי און
 איז דער וואָס וועט ארויס געהען איהם א קיינען? וויאזוי האָט ער זיך
 פון זיין שטעב, פון זיין גיטס פון זיין פערמינגען און זיין טראַגט זיך
 גיט ער אַפּ פאַר אַ קרבן!... אַה נאָמט גרעכטערס מיט זיך דעם אַזוינען
 אונ מיט אַ מאָהל בין איה זיך איינציגע טאַקטערן פאַר דעם פּאַרטיס אַזוינען
 איהם אַ קיינען מיט מיינע לייערער געלאָפּען אַפּ זיך זיך אַזוינען אַזוינען
 אונ דאָס אומגליק האָט מיר דאָ געמאַכטען!... (וויא וויינט) אַזוינען אַזוינען
 יאַה אַ נדר!... אַ נדר מוז מען האַלטען געטוייא!... אַזוינען אַזוינען אַזוינען
 איה בין שוין דער קרבן, איה בין שוין גיט פרייא!... (פּויעט) אַזוינען אַזוינען
 (וויא האַפּט זיך אויף) אונ מיין חתן? אַזוינען? וואָס וועט מיט אים ווערען
 ווען ער וועט מיין פאַטערס שרעקליכען נדר דער ערען... אַזוינען אַזוינען אַזוינען
 אַה! אַזוינען! פאַר געס! פאַר געס שוין אין מיר זיך אַזוינען אַזוינען אַזוינען
 עס שטעהט אַ גרעניץ - אַזוינען מיר... אַזוינען אַזוינען אַזוינען אַזוינען
 איה מאָהר שוין וועגען דיר אַפילו גיט דענקען זיך אַזוינען אַזוינען אַזוינען
 מיין האַרץ מוז בלייבען שטיל, אויף ערען צו ביינען!... אַזוינען אַזוינען אַזוינען
 מיין האַרץ ווערט אויף עוויג פּערשלאָסען, פּערמאַכט אויף בּסדר וואָס זיך
 איה בין אַ קרבן!... איה האַלט מיין פאַטערס נדר!... (וויא נאָמט) אַזוינען
 וויא געהט צום פענסטער אונ עפענט עס אויף דער היממעל
 ווערט פּערוואַלקענט...
 אַללעס ארום מיר איז לעהדיג אונ לערר...
 קיינע האַפּנונג זעה איה פאַר מיר קעהר...
 אויף די נאָמור שלאָפּט, ווי אין איין טיעפען דריממעל
 ווי מיין זעהלע, איז פינסטער דער היממעל
 טיעף בעהאלטען, האָבען זיך דיא שטערען
 ווי גלייך מיין אומגליק ווילען זיי גיט ערען...
 די נאָנצע נאָמור, איז וויא גלייך אַפּגעשטאַרבען
 ווי גלייך וויא קלאַנט אויף מיין גרויסען חרבון!...
 קלאַנט, קלאַנט מיט מיר היממעל אונ ערד
 אויף אזא אומגליק וואָס איר האָט קיין מאָהל געהרט!...
 עס גיט אַ דינער - אַ דרוונע רייגען.

אַה! דיא הערד קרעכצט אויף? ... קרעכצט אויף מיין אומגליק מיין צאָרען?
 אונ דיא היממעל ביסט אויף פיהל מיט שרעקען געוואָרען? ... אַזוינען אַזוינען

איר וויינט? .. איר קלאגט! .. אויף מיר אצינד איר זענט זיך
איר בעוויינט אויף יפתח'ס איינציג קינד? .. (וויא וויינט)

עס גיט א שווישטש דער ווינה ווא גיט זיך א האפ צוריק.

אונ דיא ווינמלע שווישטשעסט אונ פויפסט. מוט. פעס
מיין אומגליק האט דיה אויף בעריקט? צימערסט אוש? —

אה! לאזען זיך דינע זיפצען אויף דער וועלט. צו וויינען

אונ אויף פערנעמען, מינע זיפצען אונ געשרייען

צו וויינען זיך! .. צו שפרייט זיך אויף דער וועלט דיא ברייטע

זאג וויא אז צו מיין אונגליק איז נישטא קיין צווייטע! ..

זאג מיין אביגד'ן אז איך בין פאר איהם שוין אפגעשטארבען

אז איך בין א אקעמעס שויפעלע — א גדר א קרבן! .. (וויא וויינט)

דיינט איז דער לעצטער טאג — די לעצטע נאכט! ..

ווי איך בין נאך אין דער שטיבע ווי האב מינע יונגע יאהרען פערפראכט

מארגען דאס שטיבעלע ווי אויס געוואקסען בין איך דארטען

וועט שוין אפילו מיין שטן דא גיט מעהר געפינען!

יעדעס ווענמעלע יעדע שטייב, ווי אין דעם בין איך אז גערען

וועט שוין מינע ווארמער דא מיין גיט הערען

מארגען ווען די זון וועט נאך אויף געהען

וועט מיר דאס שטיבעלע שוין מעהר גיט זעהען! ..

איך בין שוין דא פרעמד! .. עס איז שוין גיט מיין ארם

מיט די ערשטע זאגען שטראהלען געה איך אהין ווייט דארט! ..

וויא פאלט אין קאנוואלסיאנער בעוועגונג אויף איהר געלוגער —

וויא ליגט אזוי איינזע מינוט אונ גיט זיך א האפ אויף געשווינד.

עס הויכט שוין אן צו טאגען. וויא זעט איר

הא! עס טאגט שוין! .. עס וויינט זיך דער מארגען שטערען! ..

דאס פיינעלע מיט זיין מעלאדע לאזט זיך הערען

עס זינגט זיך — ?! עס שפיהלמ? .. עס איז פרייא? .. לנו? ..

עס פיהלמ גיט מיין ווערטיג? .. מיין אומגליק ווי גער איז גרויס? ..

הא! שפיעל שפיעל פיינעלע נאך דאס איינע מאהל. היינט

די לעצטע נאכט ער איך דיין זעס קול! ..

נאך אביסעל אומענדיגער ... גיט רעשיג אונ פרהעלדיג. וויא זי

וויא מיר אויפען הארצען איז! .. פרוגעדיג! .. געשטארבען פאמיליך! ..

ווי מיר אויפן הארצען - ווי עם פֿרעסט מיר איינער...
אט אזוי... אויף טרויערדיגע וויינענדיגע, יאמערליכע פענער...

זיא זינגט:

אפ געשמאדען בין אזוי פֿריה פאר דער וועלט

מיין גריב איז דאס איינאמע הדר!...
אלעס ארום מיר מוז זיין פֿערשמעלט...
אך האלט הייליג מיין פֿאטערס גדר!...

דאס רויש פון דער וועלט, איהר גלאנץ איהר פֿראכט

וויא גליקליך לעבט זיך זא א יעדער

מוז פֿאר מיר זיין וויא דיא פינסטערע נאכט

אך האלט הייליג מיין פֿאטערס גדר!...

פֿערשמיקען מוז אך מינע אלע געפיהלען

מיין אכנידב'ן פֿאר געפען אויף פֿסדר

מיין לעבע צו איהם פֿערלעשען שטילען

אך האלט הייליג מיין פֿאטערס גדר!...

וויא זינגט יאמערליך, מיט אמאהל גיט ויא זיך אווארף אויף איהר
געליגער אונ בלייבט אין קאנוואלטיאנער בעווייגונג - עם ווערט
טאג... דיא זין הויבט זיך אן ארויס צו רוקען פון מורח זיט,
אונטער דיא קוליסען זינגט א חאהר פון מיידלך...

די זין האט זיך שוין ארויס געריקט פון איהר געצעלט

עס האט געניבען א קלאפ דו לעצטע שעה!...

געוויגען זיך אפ מיט דער ראשינער וועלט

מיר אלע דינע פֿריינדען זענען שוין דא!..

אין דעם גאהמען פון נאמט, פון דער הייליגער תורה

וואס געפינט זיך שטענדיג אויף יעדען אָרט

ווי גיט פֿערצאגט - ווארף אראפ דו מכה שחורה מיט אה
אונ האלטען הייליג היין פֿאטערס ווארט...
די ביסט שוין גיט פֿרייא זיך מיט...
בלייב דעם גדר געפרייא ארום זיין...
יפתח'ם טאכטער איינציג אקנד גיט זאג אלעם אלעס זאג

ווארף אועק דיא וועלט...
זי איז אין ראש געשמעלט זייען זיין...
געקען מוזט שוין געשווינד!...
האגעשווינד!... האגעשווינד!...

(וויא האמט זיך אויף וויא פון א טעפען שלאף זיא הויכט זיך
אויף לאנגזאם)

הא! וואס ער איך? ... יפתח'ס מאכטער? ... אנדר? א קינד? ...
די וועלט? ... דאס רויש? ... געהען געשווינד? ...
איך געה! ... איך געה! ... איך בלייב דעם נדר געטרייא! ...
א-ב-ג-ד-ב-ב! ... אה ביסט שוין פרייא! ...

זיא לאזט זיך געהן אין דעם קוממען ארוין דאס האהר מיידליך
איהרע פריינדען און זינגען וויא שטעהט פערווירט אונ הערט זיך צו:

די ביסט שוין גיט פרייא
בלייב דעם נדר געטרייא
יפתח'ס מאכטער, איינציג קינד
ווארף אונעך די וועלט
זיא איז אין ראש געשטעלט
געהען מיזטו שוין געשווינד!
יפתח'ס מאכטער ווידערהאלט דיא לעצטע ווארטע, געשווינד!
געשווינד! זיא וויינט ביטערליך.



דריטע סציענע.

לינקס פון דער טיר ווייזט זיך ארוין „יפתח“ מוליטעריש
געקליידעט ער דער ועהט זיין טאכטער אונ דיא מידלעך אונ
בלויבט וויא פערשטייגערט שטעהען ביזא דער טיר.
יפתח: דינער! .. בלייז! .. שטורעם! .. ווינד! ...
געהקט זיך ארום מיר אלע אצינד! ...
עפען זיך ערד! ... עפען דיין מויל! ...
דינער! .. בלייז! ... ווי איז דיין קול? ...
וועלט, געה אונטער! .. ווער פינסטער זין! .. המארעס ווערט גרויס! ...
הימקלען ווערט הייזען! ... ים! .. גיס זיך אויס! ...
צו גיכט זיך וואספערען! ... חוואלעם איר ברילמ! ...
מיין איינציגע טאכטער האב איך פערשפעלט! ...
ער געהט צו צו זיין טאכטער נהענטור זיא וויינט יאמערליך.

ער אויף צו וויינען טאכטער מייעס
איך פיהל אז אן א שער זענען די צרות דינע לילה

נאָר-ווער איז דען אין דעם שולדיג? - עם איז גאָטלעךס וואָרט

אזוי האָט ער געהייסען תייט תייט דאָרט!...

מיר מאַרען נאָך דעם ניט נאָך קלערען, וויינען אונ קלאַגען

די גאָט ביסט גרעכט" אוי דאַרפֿען מיר זאָגען... (פּויען)

אונ וואָלט דיר דען מאַכטער בעסער געווען

אז זאָלט צוריק דיין פּאָטער פון דער מלחמה ניט געווען זעהן?!

זי איז הויבט אויף איהר קאפּף אונ גוט א קוק מיט ליבענדע

אויגען אויף איהר פּאָטער.

דיינקען זיין לעבען נאָמען מיר האָבען דעם שונא פֿערמריבען

נאָר דאָס איז דער אומגליק, וואָס די מיין מאַכטער ביסט דער קרין געבליבען

בערוהג דיר מאַכטער!... דעם טורער וואָרף אַרויס, האַטשאַט ס'האָט

דער מאַהן זיך און דיין נאָהמען בלייבט עוויג גרויס!... קאַטאָ קאַטאָ

דער מאַנען וועט דיר די וועלט פֿסרן מלחמה און זי איז

ווי פֿרייא די האַסט געהאלטען דיין פּאָטערס ענדן זיין זעהן

די וויינסט אַה מאַכטער, פּאַר גיטט טהערען?!

דיין האַרץ פון צו קלאַגען וויל ניט אויף ערען?!

ער בלייבט שמעהען וויא פּערטימעלט אונ קוקט איהר און

דוא אויגען - האַהר מיידליך:

די ביסט שוין ניט פֿרייא

בלויב דעם גדר געטרייא

יפתח'ס מאַכטער, איינציג קינד! זיין זיך זיך שטויבען

וואָרף אַוועק די וועלט

זי איז אין ראש געשטעלט

געהען מוזטו שוין געשווינד!... געשווינד!... געשווינד!...

יפתח'ס מאַכטער ערוואַכט זיך וווא פון א שלאַף

יפתח'ס מאַכטער: געשווינד!... געשווינד!... איה געה!...

זי איז לאזט זיך געהען אונ הויבט אן צו זינען:

אדע מינע יונגע פֿרהלינגס יאהרען

איה געגען זיך אפ פון איהר אצינד

ווי זענט איר אזוי גיך אפ געפאהרען

פון מורא יפתח'ס איינציגע קינד! זיין זיך זיך שטויבען

פינסטערע הימלען זעה איה פאר מיכ'ס האַטשאַט זעט זיך זיך

טרויערדיגע טעג הויבען זיך אן זיין זיך זיך זיך זיך זיך זיך זיך

באלד וועט פאר מיר זיין א איינערנע מיר
וויינע מייע יאהרען אדע! אדע!... זייע אדע! אדע! אדע!

האהר מיידליך:
הייליג איז דער טריט, הייליג דער שפאן
זיך צו אפפערען אויפן מזבח פון אונזער נאציאן!
נעהם צו די ברכה פון גאט אצינד
יפתח'ס טאכטער איינציגע קינד!...
יפתח'ס טאכטער: אדע מיין געזעלט מיין שיינע קליינע
געזירט האב איך דין ועדער מיניט
פון שמויב אויף דיר פאלען, האב איך נאר איינע
דיינע ווענטעליך כסדר אפ געהיט!...

זי וועט מיר גוינד, מיין קליינעם חדר
מעהר ועהען וועסט מיר גיט דא, איך געה!
האלטען מוז איך מיין פאטערס גר
קליינעם שטיעבעלע אדע! אדע!...

האהר מיידליך:
הייליג איז דער טריט, הייליג איז דער שפאן
זיך צו אפפערען אויפן מזבח פון אונזער נאציאן
נעהם צו די ברכה פון גאט אצינד
יפתח'ס טאכטער איינציגע קינד!...

יפתח'ס טאכטער:
אדע גרינע וואלדער פעלדער אונ קארען
גענוקט האב איך אין אייך מיין פערנעניגען
איר האט מיר שוין היינט אן געווארען
מעהר וועט איר מיר דא גיט קריגען
מעהר וועט איר מיר דא גיט ועהען
קליינע אונ קליינע איך געה, איך געה!
מייע לעדער וועט איך שוין גיט ערפרייען
פעלדער אונ וואלדער, אדע! אדע!...

האהר מיידליך:
הייליג איז דער טריט, הייליג איז דער שפאן
זיך צו אפפערען אויפן מזבח פון אונזער נאציאן

נְעָהּם צו די בְּרָכָה פון גאַמט אַצינד
יִפְתָּח'ס טאַכטער, אײַנציגע קינד!...

יפתח'ס טאכטער:

אַרײַע מיין פּאַטער גרויסער העלפּער
אײַך בין דיין טאַכטער, דיין אײַנציג קינד!
שלאַגען זאלסטו דעם שוואַ אױפֿען קריעגס פֿעלד
קיין חרָטָה האָבען אױפֿען נדר אַצינד
פון גאַמט'ס מויל נְעָה'ס אַללעם אַרום
בְּעִשְׂמִיכַט אױ-דאַרט אױו אײַך נְעָה, אײַך נְעָה! ...
גאַמט'ס פּינגער שרייבט דאָס אַללעם אױס
מיין לעבער פּאַטער אַרײַע! אַרײַע! ...

ווא פאלט אױפֿען האלו איהר פאטער אונ וויינט ביטערליך דאס
חאהר מיידליך זינגט:

הייליג אױ דער מַרְיָם, הייליג אױ דער שפּאַן
זיך צו אפּפֿעקען אױפֿען מוּבַח פון אַנגער נאַציאָן
נְעָה'ס צו די בְּרָכָה פון גאַמט אַצינד
יִפְתָּח'ס טאַכטער אײַנציגע קינד! ...

פֿיערטע סציענע.

אבינדב קומט אן ער שטעלט זיך אונטער דער טיר אונ קומט
אױף דער ביטערער סציענע:
אבינדב: אַה! צום געווינענען האָבען זיי זיך אַרום גענעמען
צו שפּעט! צו שפּעט בין אײַך אַ הער געקומען! זײַ אײַך סאַך סאַך
א אומגליקליכע שעה - גרויסער מינער חרבוּן זײַט דײַם סאַך זײַט
דער פּאַטער האָט אַרום גענעמען זײַן קינד זײַן קרפֿן
זײַ געווינענען זיך - אײַך האָב עס דער קענט
געקומען אױ די שעה דער לעצטער מאָמענט! זײַ אײַך זײַט
ער בלייבט שטיל - אונ טרייט נישט אפ פון זײַן ארט אין דעם
רייסט זיך יפתח'ס טאכטער אױס פון איהר פאטערס ארעם בלייבט
שטעהען אין מיטען אונ זינגט:
אַרײַע מינע אַללע הייסע געפיהלען זײַ אַרײַע
קאַלט מונטו אױך ווערען באַלד מיין האַרץ זײַ אַרײַע

אַם שְׂמֵרְעֵנָה מוֹסֵם פִּאֲמִילֵיהּ אִיו שְׂמֵלְעוֹם קִין מֵאִתְּךָ מֵאִתְּךָ

צו ווישען שְׂמֵרְעֵנָה לייִדען אונג שְׂמֵרְעֵנָה! ...

מִיין גֵּטְרֵינְען קִתּוּן פֿעֲרֵנְעֵסען אַצִּינְד

אִיךְ בִּין שׁוֹיִן גְּבִיִּים, אִיךְ גֵּעַה! אִיךְ גֵּעַה! אִיךְ גֵּעַה! אִיךְ גֵּעַה! אִיךְ גֵּעַה!

אִיךְ הָאָלֶט דַּעַם גְּדֵר אִיךְ לויף גֵּטְרֵינְד אִיךְ וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר

אַכִּינְדֵּב אַה! אַרְנֵע! אַרְנֵע! ... וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר

וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר

וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר

וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר

דִּי לַעֲצֵטע שׁוֹיִן! ... עַם וְעֵרֶם פֿוֹגֶסְטֵר! וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר

וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר

ער פאלט, יפתח'ס טאכטער קוקט זיך אום, אין האפט זיך אויף אונג

גוט א געשרייא: א בידנד ב! אונג פאלט. האר מירלדך-פייירווירק

וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר

הייליג איו דער טריט, הייליג איו דער שפאן

זיך צו אפּפּעֲרֵנָה אויפֿען מוֹפֵם פֿון אונגער נאַצִּינָה

נַעֲרָם צו די בְּרָכָה פֿון נַאָטֵט אַצִּינְדֵּם א זײַט מֵאִתְּךָ מֵאִתְּךָ

יִפְתָּח'ס טאָכְטֵר, אַיִנְצִיגֵע קינד! וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר

וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר

וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר

וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר

וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר

וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר

וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר

וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר

וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר

וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר

וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר

וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר

וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר

וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר

וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר

וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר

וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר

וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר

וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר

וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר

וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר

וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר

וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר

וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר וְיֵאָמָר

„וואס האט זיך מיר געחלומט היינטיגע וואך“

1.

אך איז היינט א וועלט
אלעס איז פערשטעלט
מינארט וך אין אַעדען

מיט'ן גאנג, מיט'ן רעדען

מע מיינט, אונ עם ראכט

אז עם שפיגעלט עם לייכט

מע איז פעסט אונ גאנץ מיט'ן סע... וויש אַעדען זי

אז דאס איז דער גלאנץ

האבער אז עם קומט צום טאך?!

וואס האט זיך מיר געחלומט היינטיגע וואך!..

2.

האט נאט אייך א פאנע א טאג און חסד יז אז סתען
זי שפיגעלט שוין פיאנע חזק אַעדען, אַעדען סתען
זי לייזט ראמאנען

מיט פראנצויזשים מענ'ן

אויף קאנואלירען א מבין

איהר הארץ איז שוין אויף אייווין

מיט איהר גאנג, מיט איהר שטעל

אפאלגע מאמועל!...

אָבער א בעלהביתטע זיין? צום טאך? -

וואס האט זיך מיר געחלומט היינטיגע וואך!..

3.

האט נאט אייך א קאנואלירער

אפילו אהין אין א הער!..

אין וואס איר וועט איהם בערירען

מיט אייך וועט ער קאנקערירען

מיט א ווארשיל א קאמפלימענט

מיט א בוך אין די האנד

מיט הויקע האר

ווענסעליך מיט פוקסטור

פאר דער וועלט ערשיינט

פאר א פאלקע פראנט! ...

אָבער אין קאפל? צום מאָד? — זײַט סױס זײַן
וואס האט זיך מיר געהלומט היינטיגע וואך?

4. זאגט זיך — זײַט זײַט זײַט זײַט

דער סוחר ער לויפט

ער האנדעלט אונ פערקויפט

פערנעמען וועגן די האנד

מיט בוך מיט קאממענט

א גמולת חסד א לוי

אוי ביא איהם א שפייא

בריעף צו קאממענטען

ענפער די אנענטען

אויף דער גאנצער וועלט

אוי צו שפרייט זיין געלד

אָבער אין מאש? צום מאָד? — זײַט סױס זײַן

וואס האט זיך מיר געהלומט היינטיגע וואך?

5. זאגט זיך — זײַט סױס זײַט

דער רבן איז פערפרימט

ער הויקעט ער ברומט

ער פערטראכט זיך אויף א שעה

אויף דעם עולם גושטא!

ער פועלט געשווינד

דער עקרה א קינד

דער קרימער ווערט גלייך

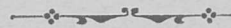
דער ארימער בייך

עס דאכט זיך אקיראט

אז ער האט א דעה ביי גאט

נאר אָבער אין אַמטן? צום מאָד? ..

וואס האט זיך מיר געהלומט היינטיגע וואך?



האז אצט אים

„יסודי האשה“

אויף אים האט זי געזען

אויף אים האט זי געזען

ניין מאס רייד - איין מאס פערשטאנד

פיר פור רכילות - אמת איין גראן

איין לויט יושר - צען גערקאוויץ שאנד

צוויי ווערקט שלאנג - גוט'ס א שפאן

דרייא פור מיט א פינט אפערע

מולד - ווי א אויגן עמוואס

איין אקטעל פינט הערע

ליבע - ווייניגער פון א האלבע גלאז

צען עמער דארשט צו ריינקייט

איין ושמעניג ויין געטרייא

א האלבען ארשין גלייכגילטיקייט

אונ קאקעמסקווא - ווערקט בייא דרייא

דאנקבארקייט - א האלבען גראן

צונערט אווערשקע צו דער מאפען

פינעף היילען לויטער אכמאן

הערצליכקייט - א האלבען טראפען

צען קלאפטער לייכטזינקייט - איין קעטער ישוב הבעת

פינף פור קאפרי - ועלבסשטענדקייט א קווינט

איין גערקאוויץ ספאזיס דרייא ווערקט פעס

איין דראכטע הארץ - מערדערייא א נאגן פינט

וואטען מיט פודקע אריין ווארפען צו ווישען

איין יאהר טואלעט קביינק אויף וויינער אונ וימער

די אללע מינים גוט איבער קישען

וועט פון דעם ווערען א פרויענציימער

מאדען קען מאדען

מאדען קען מאדען

מאדען קען מאדען

מאדען קען מאדען

